

Справка за оповестяване на счетоводна политика **На „ИНТЕРЛЕКС „ АД ЗА 2016 ГОДИНА**

Дружеството разработва счетоводната си политика в съответствие с принципите, определени със Закона за счетоводството, изискванията на СС. По въпроси, чието разрешаване няма изрични разпоредби в националните нормативни актове по счетоводство ще се прилагат МСФО, както и вътрешни нормативни актове на дружеството, отразяващи спецификата на някои дейности.

Счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят при съобразяване със следните основни счетоводни принципи :

1. Действащо предприятие
2. Текущо начисляване
3. Предпазливост – отчитане и оценяване на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби с цел постигане на реален финансов резултат.
4. Съпоставимост между приходите и разходите
5. Предимство на съдържанието пред формата
6. Същественост

Счетоводството се осъществява на основата на документалната обоснованост на стопанските операции и факти и на базата на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.

Прилага двустранна форма на счетоводно отчитане.

Финансовите отчети се съставят веднъж годишно .

Съставните части на годишния счетоводен отчет са : счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал, приложения, съгласно т.19.2 от СС 1 и отчет за управлението по изискванията на чл.33 от ЗС.

Активите, собствения капитал, пасивите, приходите и разходите се записват при тяхното придобиване или възникване по историческата им цена – цена на придобиване, себестойност. Като компонент на доставната стойност са постоянните и променливи общопроизводствени разходи, които се разпределят на база относителен дял на справедливата стойност на всеки продукт в общата справедлива стойност.

Стоково-материалните запаси се отписват при тяхното потребление по метода на средно-претеглената стойност. В края на отчетния период стоково-материалните запаси се оценяват по нетна реализуема стойност на базата на най-сигурните съществуващи данни . В случаите, когато отчетната стойност на стоково-материалните запаси е по-висока от нетната реализуема стойност, същата се намалява до размера на нетната реализуема стойност. Намалението се отчита като други текущи разходи. За всеки следващ отчетен период след нова оценка на нетната реализуема стойност при увеличение същото не може да превишава стойността на стоково материалните запаси, която те са имали преди намалението. Възстановяването на предишното намаление на отчетната стойност на стоково-материалните запаси се отчита като увеличение на стойността на съответните стоко-материални запаси и като други текущи приходи. Също така в края на годината материалните запаси с краткотраен характер , но ползвани повече от един отчетен период и не изписани на разход в момента на тяхното придобиване и потребление се изписват на база годишна инвентаризация.

Критериите за определяне на актив като амортизируем :

1. Очаква се да бъде използван през повече от един отчетен период
2. Да има определен срок на годност
3. Да се ползва от предприятието за производствени цели, доставка на стоки и услуги, за отдаване под наем на други лица или за административни цели –т. е предприятието да консумира икономически изгоди чрез неговото използване / постигане пряко или косвено в хода на употребата им увеличение на разходите или намаление на разходите/
4. Възприетият стойностен праг на същественост е 700 лева, под който материалните активи, независимо че са с дългосрочен характер се отчитат като текущ разход при придобиването им.

С последващи разходи, свързани с отделен ДМА се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив / подробно изброени по т.6.2 от СС 16/. Всички други последвали разходи се признават за разход в периода, в който са направени. След първоначалното признаване на актива се приема оценка по препоръчителния метод – т.е. всеки отделен ДМА се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценките. Загубата от обезценката се определя след определяне на възстановимата стойност на актива равна на по-високата сума от нетната продажна цена на даден актив и стойността му в употреба, съгласно СС 36. Обезценка на активите се извършва веднъж годишно след преценка на външни и вътрешни източници на информация и се прилага само по отношение на активи, за които е възприето да се отчитат по преоценена стойност /справедлива цена/.

Амортизациите на дълготрайните материални и нематериални активи са начислявани, като последователно е прилаган линейния метод. По групи активи са прилагани следните норми:

- ❖ Административни и търговски сгради - 4 %;
- ❖ Съоръжения 4 %;
- ❖ Машини и оборудване 30 %;
- ❖ Автомобили 25 %;
- ❖ Други транспортни средства 10 %;
- ❖ Компютри софтуер мобилни телефони 50 %
- ❖ Други амортизуеми активи 15 %
- ❖ Нематериални активи 15 %;

Амортизационните норми са определени от ръководството въз основа на очаквания полезен живот по групи активи. През годината не са извършвани промени в прилаганите норми на амортизация .

Поради спецификата на счетоводната програма, която не позволява при закупуване на даден актив през годината да се увеличи бройката по съответната партида се получава изкуствено увеличение на кредитните и дебитни обороти

на сметките отчитащи ДМА от стойността на презаведените ДМА от партията в партията.

Отчитането на наличностите, вземанията и задълженията във валута е по централен курс към датата на съставяне на годишния счетоводен отчет.

Извършените разходи, които не са свързани с получаване на приходи през отчетния период, се отчитат като разходи за бъдещи периоди. При възникването им се съставя погасителен план за признаването им в съответните периоди. Приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. Приходите не се признават, когато разходите не могат да бъдат надлежно изчислени. При размяна на стоки и услуги, срещу стоки и услуги със сходен характер и еквивалентна стойност, замяната не се разглежда като сделка, която генерира приход.

Глоби, неустойки и други със сходен характер се признават за текущи приходи, след установяване на правото за тяхното получаване, съгласно договор или съдебно решение.

Провизиите се признават като текущо правно или конструктивно задължение. За признаването и отчитането на правни задължения се изготвят разчети, утвърдени от ръководството. Провизии за конструктивни задължения се признават, след обявяване на подробен формален план за реструктуриране. Оценката на провизиите е най-добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на текущо задължение към датата на баланса. Провизиите се измерват преди облагане с данъци и се представят отделно от другите съществуващи задължения. При сключване на обременяващ договор се създава отделна провизия. В края на всеки следващ отчетен период оценката се преразглежда и се доначисляват или намаляват вече отчетените провизии. Неизплатената част от провизията / задължението / се отписва като финансов приход.

При внасяне на изменения и допълнения в счетоводното законодателство се извършват съответните изменения и допълнения в счетоводната политика.

Съставител на ГСО :

Изп. директор :

